

[Teichert.]

statens jordlovsudvalg har modtaget sagen. Også i administrationen vil man være meget tilfreds med denne ordning.

Den bemyndigelse, der foreslås givet statens jordlovsudvalg med hensyn til anvendelse af de ejendomme og den jord, man er kommet i besiddelse af, kan jeg kun glædes over, fordi der endelig er skabt en mulighed for at gennemføre forbedringer på mange måder, som jordlovsudvalget ikke hidtil har haft tilladelse til, og det har skadet alle kategorier af landbrugsejendomme.

Jeg har særlig hæftet mig ved §§ 11 og 12, der nærmere præciserer de formål, som landbrugsministeren tænker på i denne forbindelse, og som vi i socialdemokratiet er enige i. Der siges her, at de ejendomme, der erhverves af staten, kan af statens jordlovsudvalg alt efter deres beskaffenhed anvendes til tillægsjord til mindre landbrug og gartnerier. Der er stadig mulighed for at afhænde jorden på jordrentevilkår.

Endelig kan arealerne anvendes til oprettelse af ejendomme, der er store nok til at ernære en familie ved dennes egen arbejdskraft, altså familiebrug. Det er jeg meget tilfreds med, da ingen har noget bedre at sætte i stedet og de bestående familiebrug efter min mening ikke selv har udtalt noget ønske om en ændring i deres forhold. Det vil også efter alt at dømme være til skade for vort samfund, om man ville gå så vidt at gøre familiebrugene til mellemstore landbrug, der kun har en slavetilværelse at byde ejeren og hans familie, medmindre den er meget stærk i økonomisk henseende.

Der er naturligvis en hel del enkeltheder, som det vil føre for vidt at komme ind på her ved første behandling, bl. a. spørgsmålet om den frie jord, som ikke klares ved disse lovforslag, nemlig de arealer, der opkøbes af folk, som ønsker at anbringe en del af deres formue i værdifaste ting, og det anser man jord for at være. Der ligger jo også en skattemæssig interesse i en sådan handel, da man som regel betaler arealerne med en 4-5 gange grundværdien, hvorved en del af formuen forsvinder, for ikke at tale om driften af disse arealer, der som regel udlejes til en afgift, der ikke nær dækker udgifterne, og som derfor får en vis

interesse for ejeren, når selvangivelsen skal udfyldes.

Der kunne gøres mange bemærkninger til spørgsmålet om, hvilken vej eller hvilke veje man fremover skal benytte inden for landbruget for at klare sig bedst muligt, men da ingen med sikkerhed kan anvise den helt rigtige retning, anser jeg det for håbløst i denne forbindelse og på dette tidspunkt at gå ind i en strukturdebat, og jeg går ud fra, at den højtærede landbrugsminister vil være enig i, at der nedsættes et udvalg, hvor der vil blive lejlighed til at gå i detaljer.

Med disse bemærkninger kan jeg på socialdemokratiets vegne tilsige en velvillig behandling af lovforslagene.

Ove Hansen: Jeg skal på mit partis vegne komme med nogle bemærkninger til lovforslaget om kommunernes forkøbsret til fast ejendom samt støtte til kommuners jordkøb.

Jeg tror, at man i kommunale kredse med stor interesse har imødeset det lovforslag, som den højtærede indenrigsminister her har fremsat. Ikke mindst kommunalfolk har kunnet konstatere meget høje grundpriser, navnlig i forstadskommuner til købstæder, og særlig i hovedstadsområdet har grundpriserne været meget høje. Virkningerne af de høje grundpriser kan ikke begrænses til et anliggende, der blot vedrører sælger og køber. Det berører i og for sig os alle på forskellig måde, ligesom de høje priser er inflationsskabende. I de sidste 4-5 år har vi været vidne til store stigninger i grundpriserne. Prøver man på at finde årsagen til disse høje stigninger, ja, så må man bl. a. finde den i den igangværende strukturændring, vandringer fra land til by og dermed behovet for nye byggegrunde. Der er heller ingen tvivl om, at stigningen i velstanden, de gode indtjeningsmuligheder, har bidraget til de stigende priser.

Det er ikke et problem, Danmark alene har haft. I vore nabolande, bl. a. Norge, har man haft tilsvarende problemer at tumle med. Dér har man bl. a., så vidt jeg ved, et prisstop for grunde, og jeg ved også, at man i Norge overvejer tanken om at gøre kommuner til den afgørende faktor